

نوشته ای از: دکتر عباس افراه

غربالگری و سیاست ناروای برخی بیمه‌ها

خواهد بود؟ و این هزینه‌ها هم بیشتر گریبانگیر خود این سازمان‌ها خواهد شد. بیمه نشدن این گونه آزمایش‌ها، هم مایه‌ی زیان مادی برای مردم است و هم راهی است برای برخی از همکاران برای سودجویی بیشتر. زیرا هنگامی که آزمایشی بیمه به شمار نیاید، روایی در خواست آن از سوی هیچ نهادی پایش و کنترل نمی‌شود.

به هر روی امیدواریم که هرچه زودتر از سوی سازمان‌های ارجمند بیمه‌گر به این ناروایی توجه شود.

سیاست دولت بر افزایش جمعیت است. بی‌گمان انگیزه‌ی این سیاست افزایش فرزندان تندرست است و نه معلول مادرزادی. امروزه هم در سایه آزمایش‌های گونه‌گون می‌توان از زایش فرزندان بیمار پیشگیری کرد. جای شگفتی اینجا است، که بزرگترین سازمان‌های بیمه‌گر یعنی تامین اجتماعی و بیمه سلامت، هنوز آزمایش‌های غربالگری را به رسمیت نمی‌شناسند و بیمار ناگزیر است که هزینه‌ی آزاد پرداخت کند. آیا این سازمان‌های بیمه‌گر نمی‌دانند که اگر فردا خدای ناکرده، فرزندی با کاستی ژنتیکی، چشم به جهان بگشاید، هزینه‌های سال‌ها زندگی آن چه اندازه

نوشته ای از: دکتر عباس نداف فهمیده

روزگار غریبی است

اعتبار پیدا می‌کند. بیا بید برای امضایمان ارزش و اعتبار قایل شویم. شغل ما کاسبی نیست، خدماتی است و آیا خدمتی بالاتر از تلاش برای تندرستی هموعان ما هم هست؟

آیا غربالگری، تشخیص و پیگیری درمان کار کمی است. چرا باید خودمان را اینقدر دستکم بگیریم که دیگران برایمان تعیین تکلیف کنند و جایگاه تشخیص آزمایشگاهی به یک نوع کالای بازاری تنزل کند؟ بیا بید به خود آیم و تنها پاکیزگی، نظم و قانون را اساس کار قرار دهیم.

اگر خودمان را در این شرکت‌ها و آزمایشگاه‌هایی که با دست سوداگران برپا می‌شود ذوب کنیم، امروز که ما برای این شرکت‌ها دکتر و متخصص هستیم، بی‌گمان فردا یک کارگر روپوش سفید می‌شویم که برای احقاق حقمان باید به سندیکای کارگری پناه ببریم. بی‌شک آنجا هم فریاد رسی نخواهیم داشت.

مدت زمانی است که دوستانی از جنس خود و در گرایش‌های دیگر پزشکی برای رشته مان نقشه کشیده و آزمایشگاه‌های را تاسیس نموده‌اند و هدفشان فروش سهم به دیگر دوستان کلینیسین است. این‌ها، از میان ما همکارانی برگزیده و به استخدام خویش در آورده‌اند و توجیه‌شان این است که اگر پزشکان در آزمایشگاه سهم باشند نمونه‌ها به آنجا ارجاع و سود هنگفتی به جیبشان روان خواهد شد و وقتی از بازتاب زشت این پدیده‌ی ناروا در میان همکاران سوال می‌شود، در پاسخ می‌گویند که بیزنس است و دیگر هیچ.

روی سخن من با همکاران خویش است که اگر ما انسجام داشته باشیم و به صنف خود بها بدهیم، رشته و شغل مان منزله از آلودگی‌ها باشد، دیگر نگران چنین کاسبکارانی نیستیم و شاید هم دیگر نگرانی‌ای به نام ورود شرکت‌های ایرانی و خارجی در بحث مگا لب و سنترال لب نداشتیم.

در قانون ما جواب آزمایش فقط با امضای مسوول فنی